

BIBLIOTECA
COMUNALE
DI TRENTO

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI
DI TRENTO
Dipartimento di Lettere e Filosofia

FONDAZIONE
CARITRO
CASSA DI RISPARMIO DI TRENTO E ROVERETO

CHIESA CATTOLICA, *Officium de septem doloribus b. Virginis Mariae*,
Trento, Giacomo Antonio Vida, 1676.

Esemplare digitalizzato:

Trento, Biblioteca comunale, TT I-op d 74

LINK: <https://bdt.bibcom.trento.it/257>

[BDT – BIBLIOTECA DIGITALE TRENTINA](#)

progetto STABAT – *Stampe antiche Biblioteca comunale di Trento*

COMUNE DI TRENTO

STABAT – *Stampe antiche della Biblioteca comunale di Trento* è un progetto concluso, cofinanziato dalla Fondazione Caritro (“Bando Archivi 2014”), dalla Biblioteca comunale di Trento e dal Dipartimento di Lettere e Filosofia dell’Università di Trento; gli altri partner del progetto sono la Soprintendenza per i beni storico-artistici, librari e archivistici della Provincia Autonoma di Trento e l’University of St Andrews, School of History, USTC – Universal Short Title Catalogue. All’interno di Stabat sono state digitalizzate e descritte tutte le edizioni stampate in Trentino nei secoli XV-XVII che si conservano presso la Biblioteca e l’Archivio storico del Comune di Trento. Ogni digitalizzazione è accompagnata da una descrizione della stampa; tutto il materiale è liberamente consultabile sulla *Biblioteca Digitale Trentina* (<http://bdt.bibcom.trento.it/>).

In questo file le immagini hanno avuto in trattamento OCR e pertanto si possono fare ricerche testuali; le immagini presenti sul sito, dove si può trovare una descrizione completa dell’edizione, hanno invece una qualità maggiore.

Le immagini presenti nella *Biblioteca Digitale Trentina* sono rilasciate con licenza di Pubblico dominio, il presente PDF è distribuito con licenza Creative Commons Attribuzione – Non commerciale – Non opere derivate 3.0.

STABAT – *Stampe antiche della Biblioteca comunale di Trento* is a project that was successfully concluded thanks to the support of a group of partners, namely the Caritro Foundation (“Bando Archivi 2014”), Trent Civic Library, the Department of Humanities of the University of Trento, as well as the Superintendence for Architectural, Landscape, Historical, Artistic and Ethno-anthropological Heritage for the Province of Trento and the University of St Andrews, School of History, USTC – Universal Short Title Catalogue. All the editions belonging to the Library and the Civic Historical Archive that were printed in Trentino during the XV-XVII centuries have been digitised and described. As a result, each digital copy is accompanied by a record with specific data regarding the printed book, and is freely available to be consulted on *Biblioteca Digitale Trentina* (<http://bdt.bibcom.trento.it/>).

The images belonging to this file are OCR-converted, hence the text of this edition can be electronically searched. The images available on the website, on the contrary, have a higher resolution and are accompanied by a complete description of the edition.

The images available on the *Biblioteca Digitale Trentina* are public domain files; this PDF is available under the Creative Commons Attribution – Non-commercial – No Derivative Works 3.0 License.

Misc. T. d. 69

TT p d 231

7105-51

BIBLIOTECA COMUNALE
TRENTO

ex libris

K 1619603

D 1619591

5tcg

TT I-op d 74

OFFICIUM
DE
SEPTEM
DOLORIBVS
B. VIRGINIS
MARIÆ.

TRIDENTI, M.DC.LXXVI.

Typis Jacobi Antonij Vidæ Impress. Episc. cum Privileg.
SUPERIORVM CONSENSV.

OFFICIUM
DE SEPTEM DOLORIBVS
B. MARIÆ VIRGINIS

Duplex maius, Fer. VI. post Dominicam
Passionis nouiter celebrari concessum
à SS. Domino Nostro Clemente X.

*Ad instantiam Augustissimæ Romanorum Impera-
tricis ELEONORÆ, Reginae Hungariæ, &
Bohemiæ, Archiducissæ Austriæ.*

Omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus qui
ad Horas Canonicas tenentur, per totam
Germaniam.

AD VESPERAS.

Añã. Vadã ad mon-
tem myrrhæ, & ad
collẽ thuris. *Ps* 115.

CRedidi propter
quod locutus
sum: ego autem hu-
miliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu
meo: omnis homo
mendax.

Qui retribuam Do-
mino pro omnibus,
quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris
accipiam: & nomen
Domini inuocabo.

Vota mea Domino
reddam corã omni
populo eius: pretio-
sa in conspectu Dñi
mors Sanctõrum eius.

O Domine, quia
ego seruus tuus: ego
seruus tuus, & filius
ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula
mea tibi sacrificabo
hostiam

hostiã laudis: & no-
men Dñi inuocabo.

Vota mea Domino
reddam in cõspectu
omni populi eius: in
atrijs domus Dñi, in
medio tui Ierusalem.

Añã. Vadam ad
montem myrrhæ, &
ad collem thuris.

Añã. Dilectus me-
us candidus, & rubi-
cundus, coma capi-
tis eius sicut purpura
Regis, vineta canali-
bus.

Psalms. 119.

AD Dominum
cùm tribula-
ter clamaui: & ex-
audiuit me.

Domine, libera
animam meam à la-
bijs iniquis, & à lin-
guam dolosa.

Quid detur tibi, aut
quid apponatur tibi,
ad linguam dolosã?

Sagittæ potentis
acutæ: cum carbo-
nibus desolatorijs.

Heu mihi! quia in-
colatus meus pro-
longatus est: habita-
ui cum habitantibus
Cedar: multum in-
cola fuit anima mea.

Cum his, qui ode-
runt pacem, eram
pacificus: eum lo-
quebar illis, impu-
gnabant me gratis.

Añã. Dilectus me-
us candidus, & rubi-
cundus, coma capi-
tis eius sicut purpu-
ra Regis, vineta ca-
nalibus.

Añã. Quò abiit di-
lectus tuus, ò pul-
cherrimamulierum?
quò dilectus tuus
declinavit? *Pf. 139.*

ERipe me Domi-
ne ab homine
ma-

malo, à viro iniquo
eripe me.

Qui cogitauerunt
iniquitates in cor-
de: tota die consti-
tuebant praelia.

Acuerunt linguas
suas sicut serpentis;
venenum aspidum
sub labijs eorum.

Custodi me, Do-
mine, de manu pec-
catoris; & ab homi-
nibus iniquis eripe
me.

Qui cogitauerunt
supplantare gressus
meos; absconderunt
superbi laqueum
mibi.

Et funes extende-
runt in laqueum:
iuxta iter scandalum
posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus
meus es tu: exaudi
Domine vocem de-

precationis meae.

Domine, Domine
virtus salutis meae:
obubrasti super ca-
put meum in die
belli.

Ne tradas me Do-
mine à desiderio
meo peccatori: cogi-
tauerunt contra me,
ne derelinquas, me
ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eo-
rum: labor labiorum
ipsorum operiet eos.

Cadent super eos
carbones: in ignem
deiciet eos, in mise-
rijs non subsistent.

Vir linguosus non
dirigetur in terra; vi-
rum iniustum mala
cipient in iteritu.

Cognoui, quia fa-
ciet Dominus iudi-
cium inopis: & vin-
dictam pauperum.

Ve-

Verum tamen iusti
confitebuntur no-
mini tuo : & habita-
bunt recti cum vultu
tuo .

Añã. Quò abijt di-
lectus tuus , ò pul-
cherrima Mulierum ?
quò dilectus tuus
declinauit ?

Añã. Fasciculus
mirrhæ dilectus me-
us mihi, inter vbera
mea commorabitur .

Psalmus 140.

Domine clama-
ui ad te , ex-
audi me : intende
voci meæ , cum cla-
mauero ad te .

Dirigatur Oratio
mea , sicut incensum
in conspectu tuo :
elevatione manuum
mearum sacrificium
vespertinum .

Pone Domine , cu-

stodiam ori meo : &
ostium circumstan-
tiæ labijs meis .

Non declines cor
meum in verba ma-
litiæ , ad excusandas
excusationes in pec-
catis .

Cum hominibus
operantibus iniqui-
tatem : & non com-
municabo cum ele-
ctis eorum .

Corripiet me iustus
in misericordia , &
increpabit me : ole-
um autem peccato-
ris non impinguet
caput meum .

Quoniam adhuc &
oratio mea in bene-
placitis eorum : ab-
sorpti sunt iuncti pe-
træ iudices eorum .

Audient verba mea
quoniam potuerunt :
sicut crassitudo terre
erupta

erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa
nostra: secus Infernū:
quia ad te Domine,
Domine oculi mei:
in te, speravi non auferas animā meam.

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi; & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo eius peccatores: singulariter sum ego, donec transeā.

Añā. Fasciculus myrrhē dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.

Añā. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore languo. *Psal.* 141.

Voce mea ad Dominum cla-

maui: voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu eius orationem meam: & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: & tu cognouisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam: absconderunt laqueum mihi.

Desiderabam ad dextera, & videbā: & non erat, qui cognosceret me.

Perijt fuga à me; & non est qui requirat animam meam.

Clamaui ad te Domine: dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.

Intende ad deprecationem

ationē meam: quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persecutentibus me: quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Añā. Fulcite me floribus; stipate me malis, quia amore langueo. *Cap. Is. 53.*

Quis credidit auditui nostro, & brachium Domini, cui reuelatum est. Et ascēdet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra fictienti. *Hymn.*

STabat Mater dolorosa,

Iuxta Crucem lachrymosa,
Dum pendeat Filius.

Cuius animam gementem,
Contristatam, & dolentem,
Pertransiuit gladius.

O quàm tristis & afflicta,

Fuit illa benedicta.
Mater Vnigeniti!

Quæ merebat & dolebat,

Et tremebat, cū videbat,

Nati penes inclyti.

Quis est homo, qui non fleret,

Christi Matrem si videret,

In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,
Piam Matrem contem-

tem-

templari,
Dolentem cū Filio?
Pro peccatis suæ
gentis,
Vidit IESVM in
tormentis,
Et flagellis subditū.
Vidit suum dulcem
natum,
Moriēdo desolatū,
Dū emisit spiritum.
Eia Mater fons amo-
ris,
Me sentire vim do-
loris.
Fac, vt tecū lugeā.
Fac vt ardeat cor
meum,
In amando Chri-
stum Deum.
Vt sibi complaceā.
Amen,
V. Ora pronobis Vir-
go dolorosissima.
R. Vt digni efficia-
mur promissioni-
bus Christi.
Ad Magnif. Ant.

Tuam ipsius animā
(ait ad Mariam Si-
meon) pertransibit
gladius. *Oratio,*

DEVUS, in cuius
Passione secun-
dum Simeonis Pro-
phetiam; dulcissi-
mam Animam glo-
riose Virginis, & Ma-
tris Mariæ doloris
gladius pertransiuit:
concede propitius:
vt qui Transfixio-
nem eius, & Passionē
venerādo recolimus
gloriosis meritis, &
precibus omnium
Sanctorum Cruci fi-
deliter astantium in-
tercedentibus, Pas-
sionis tuæ effectum
felicē consequamur.
Qui viuis, &c.
Fit. com. fer.

*Ad Matutinum Inui-
tatorium.*

Do-

Dolores gloriosæ
recolentes Virginis:
Dominū pro nobis
passum. Venite ado-
remus. Psal. Venite
exultemus. *Hymn.*

Sancta Mater il-
lud agas.

Crucifixi fige plagas
Cordi meo validè.

Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro
me pati,

Penas mecū diuidè.
Fac me vere tecum
flere,

Crucifixo cōdolere
Donec ego vixero.

Iuxta Crucem te-
cum stare,

Et me tibi sociare,
In planctu deside-
ro, Amen.

In primo Noct. Ant.

Astiterunt Reges
terræ, & Principes
conuenerunt in vnū
aduersus Dominum,

& aduersus Christum
eius. *Psalm. 2.*

QVare fremue-
runt gentes, &
populi meditati sunt
inania.

Astiterunt Reges
terræ, & Principes
conuenerunt in vnū
aduersus Dominum,
& aduersus Christū
eius.

Dirumpamus vin-
cula eorum; & pro-
ijciamus à nobis iu-
gum ipsorum.

Qui habitat in
Cœlis irridebit eos:
& Dominus substa-
nabit eos.

Tunc loquetur ad
eos in ira sua, & in
furore suo contur-
babit eos,

Ego autem consti-
tutus sum Rex ab eo
super Sion montem

sanctum eius, prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi gentes hæreditatē tuam, & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confriges eos.

Et nunc Reges intelligite; erudimini, qui iudicatis terram.

Seruite Domino in timore, & exaltate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus; & pereatis de via iusta.

Cum exarserit in breui ira eius: beati

omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Astiterunt Reges terræ, & Principes conuenerunt in vnum, aduersus Dominum, & aduersus Christum eius.

Añã. Voce mea ad Dominum clamaui, & exaudiuit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicati sunt, qui tribulant me? multi insurgunt aduersum me.

Multi dicunt animæ meæ: non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es: gloria mea, & exaltās caput meum.

Voce mea ad Dominum clamaui: & exau-

exaudiuit me de
monte sancto suo.

Ego dormiui & so-
poratus sū, & exur-
rexī: quia Dominus
suscepit me.

Non timebo millia
populi circumdantis
me: exurge Domine,
saluum me fac Deus
meus,

Quoniam tu per-
cussisti omnes ad-
uersantes mihi sine
causa: dentes pecca-
torem contriuisi.

Domini est salus:
& super populum
tuū benedictio tua.

Añā. Voce mea ad
Dominum clamaui,
& exaudiuit me de
monte sancto suo.

Añā. Factum est
cor meum tanquam
cera liquecens, in
medio ventris mei.

Psalmus 12.

VSquequò Do-
mine obliui-
sceris me in finem?
vsquequò auertis fa-
ciem tuam à me?

Quamdiū ponam
consilia in anima
mea; dolorē in cor-
de meo per diem.

Vsquequò exalta-
bitur inimicus meus
super me? respice, &
exaudi me Domine
Deus meus.

Illumina oculos
meos ne vnquam
obdormiam in mor-
te; ne quando dicat
inimicus meus præ-
ualui aduersus eum.

Qui tribulant me,
exultabunt, si motus
fuerō: ego autem in
misericordia tua
speraui.

Exultabit cor me-
um

um in salutari tuo :
cātabo Domino, qui
bona tribuit mihi, &
psallam nomini Do-
mini altissimi .

Añã Factum est cor
meum tanquam cera
liquefcens, in medio
ventris mei .

¶. Posuit me deso-
latam .

¶. Tota die merore
confectam .

Pater noster .

Absolutio. Exaudi
Domine .

¶. Iube Domne be-
nedicere : Benedi-
ctio . Benedictione
perpetua .

*De Isaia Propheta .
Lectio prima Cap. 53 .*

Quis credidit
audiui nostro?
Et brachium Domi-
ni cui reuelatum est?
Et ascēdet sicut vir-
gultum coram eo, &

sicut radix de terra
fitienti : non est spe-
cies, ei neque decor:
vidimus eum, & non
erat aspectus & desi-
derauimus eum, &
nouissimum virorū,
virum dolorum, &
scientem infirmitatē,
& quasi absconditus
vultus eius & despe-
ctus, vnde nec repu-
tauimus eum . Verē
languores nostros
ipse tulit, & dolores
nostros ipse porta-
uit : & nos putau-
mus eū quasi lepro-
sum, & percussum à
Deo, & humiliatum .
Ipse autem vulnera-
tus est propter ini-
quitates nostras, at-
tritus est propter
scelera nostra: disci-
plina pacis nostræ
super eum, & liuore
cuius

eius sanati sumus. Tu autem Domine, &c.

R. Dilectus meus candidus & rubicundus, & totus desiderabilis; omnis enim fissura eius amore spirat, & ad redamandum prouocat, caput inclinatum manus expansæ pectus apertum.

Ÿ. Pijs ò Virgo, spectas eum oculis contempas in eo non tam vulnerum liuorem, quam mundi salutem. Omnis enim. Benedictio. Vnigenitus Dei filius.

Leſtio 2.

OMnes nos quasi oues errauimus vnusquisque in viam suam declinauit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum.

Oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum; sicut ouis ad occisionem ductus, & quasi Agnus coram tonpente se omutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de iudicio sublatus est; generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viuentium; propter scelus populi mei percussus eum. Et dabit impios pro sepultura, & diuitem pro morte sua; eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus faerit in ore eius.

R. Manus eius ^{est} natiles, clarorum cuspide tenebratæ: humanæ salutis pretio quasi hyacinthis refertæ. A 7 Ÿ.

ŷ. Corona in manibus eius: ibi abscondita est fortitudo eius sunt enim manus eius humanæ.

Benedictio Spiritus Sancti gratia.

Lectio 3.

ET Dominus voluit contere eum in infirmitate; si posuerit pro peccato animam suam videbit semen longævum & voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laborat anima eius, videbit, & saturabitur; in scientia sua iustificabit ipse iustus servus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. Ided dispertiam ei plurimos, fortium diuidet spolia, pro eo, quod tradidit in

mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est. Ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogavit.

R. Diligebat IESVS Ioannem. Quia specialis prærogatiua castitatis ampliori dilectione eum fecerat dignum, quia Virgo electus ab ipso Virgo in ævum permansit.

ŷ. In Cruce denique moriturus huic Matrem Virginem Virgini commendavit. Quia specialis.

Gloria Patri. Quia specialis.

In 2. Noct. Ant.

Inimici mei dixerunt mala mihi:

Quando morietur, & peribit nomen eius. *Psal.*

Psalms 40.

BEatus, qui intel-
ligit super egen-
num, & pauperem;
in die mala liberabit
eum Dominus.

Dominus conser-
uet eum, & viuificet
eum, & beatum faci-
at eum in terra: &
non tradat eum in
animam inimico-
rum eius.

Dominus opem fe-
rat illi super lectum
doloris eius: vniuer-
sum stratum eius
verfasti in infirmita-
te eius.

Ego dixi: Domine
miserere mei: sana
animam meam, quia
peccaui tibi.

Inimici mei dixe-
runt mala mihi.
Quando morietur,
& peribit nomen
eius.

Et si ingredieba-
tur, vt videret, vana
loquebatur cor eius
congregauit iniqui-
tatem sibi.

Egrediebatur fo-
ras, & loquebatur in
idipsum.

Aduersum me sus-
furrabant omnes ini-
mici mei: aduersum
me cogitabant mala
mihi.

Verbum iniquum
constituerunt aduer-
sum me: nunquid,
qui dormit non adij-
ciet, vt resurgat?

Etenim homo pa-
cis meæ, in quo spe-
raui: qui edebat pa-
nes meos, magnifi-
caui super me sup-
plantationem.

Tu autem Domine
miserere mei, & re-
fuscita me; & retri-
buam eis. In

In hoc cognoui,
quoniã voluisti me:
quoniam non gau-
debit inimicus meus
super me.

Me autem propter
innocentiam susce-
pisti: & confirmasti
me in conspectu tuo:
æternum.

Benedictus Domi-
nus Deus Israel à sæ-
culo, vsque in sæcu-
lum fiat, fiat.

Añã. Inimici mei
dixerunt mala mihi:
Quãdo morietur, &
peribit nomen eius.

Añã. Deus vitam
meam annuntiaui ti-
bi: & posuisti lachry-
mas meas in conspe-
ctu tuo.

Psalmus 55.

Miserere mei
Deus, quoniã
conculcauit me ho-
mo: tota die impu-

gnã tribulauit me.

Conculcauerunt
me inimici mei tota
die: quoniam multi
bellantes aduersum
me.

Ab altitudine die
timebo: ego verò in
te sperabo.

In Deo laudabo
sermões meos, in
Deo speraui; non ti-
mebo, quid faciat
mihi caro.

Tota die verba
mea execrabantur:
aduersum me omnes
cogitationes eorum
in malum.

In habitabunt, &
abscondent: ipsi cal-
caneum meum ob-
seruabunt.

Sicut sustinuerunt
animam meam, pro
nihilò saluos facies
illos: in ira populos
confriges. Deus,

Deus, vitam meam
annunciaui tibi: po-
fuiſti lachrymas me-
as in conſpectu tuo.

Sicut in promiſſio-
ne tua tunc conuer-
tentur inimici mei
retroſum.

In quacunq; die
inuocauero te: ecce
cognoui, Quoniam
Deus meus es.

In Deo laudabo
verbum in Domino
laudabo ſermonem:
in Deo ſperaui, non
timebo quid faciat
mihi homo.

In me ſunt Deus
vota tua: quæ red-
dã laudationes tibi.

Quoniam eripuisti
animam meam de
morte, & pedes me-
os de lapſu: vt pla-
ceam Deo in lumine
viuentium.

Añã. Deus vitam

meã annunciauit tibi,
poſuiſti lachrymas
meas in cõſpectu tuo.

Añã, Filij homi-
num dentes eorum
arma, & ſagittæ, &
lingua eorum gla-
dius acutus. *Pſ* 56.

Miſerere mei
Deus, Miſere-
re mei: quoniam in te
confidit anima mea.

Et in vmbra ala-
rum tuarum ſpera-
bo: donec tranſeat
iniquitas.

Clamabo ad Deum
altiſſimum: Deum,
qui benefecit mihi.

Miſit de Cœlo, &
liberauit me dedit in
opprobrium concul-
cantes me.

Miſit Deus miſeri-
cordiam ſuam, & ve-
ritatem ſuam, &
eripuit animam me-

am

am de medio catulo-
rum leonum : dor-
miui conturbatus .

Filij hominum den-
tes eorum arma , &
fagittæ ; & lingua
eorum gladius acu-
tus .

Exaltare super Cœ-
los Deus , & in om-
nem terram gloria
tua .

Laqueum paraue-
runt dedibus meis :
& incurrauerunt a-
nimam meam .

Foderunt ante fa-
ciem meam foueam :
& inciderunt in eā .

Paratum cor me-
um Deus , paratum
cor meum : cantabo ,
& Psalmum dicam .

Exurge gloria mea ,
exurge psalterium ,
& cithara : exurgam
diluculo ,

Confitebor tibi in

populis Domine : &
Psalmum dicam tibi
in gentibus .

Quoniam magni-
ficata est vsque ad
Cœlos misericordia
tua , & vsque ad nu-
bes veritas tua .

Exaltare super Cœ-
los , Deus , & super
omnem terram glo-
ria tua .

Añã. Filij Homi-
num dentes eorum
arma , & fagittæ , &
lingua eorum gla-
dius acutus .

Ÿ. Facies mea intumuit à fletu .

R. Et palpebræ meæ
caligauerunt .

Pater noster . Ab-
solutio ipsius pietas .

Ÿ. Iube Domne be-
nedicere . Benedict.
Deus Pater omnipo-
tens .

Ser-

*Sermo S. Bernar. Ab.
Ex ser. 12. de Stellis
Lectio IV.*

Martyrum Vir-
ginis; tam in
Simeonis Prophetia,
quàm ipsa Domini-
cæ Passionis historia
commendatur. Posi-
tusest hic (ait Sactus
senex de puero Iesu)
in signum, cui con-
tradicitur, & tuam
ipsius animam (ad
Mariam autem dice-
bat) pertransibit gla-
dius. Verè tuam, ò
beata Mater animam
pertransiuit, alioquin
non nisi eam per-
transiens, carnem fi-
lij tui penetraret.
Et quidem postea-
quam emisit Spiri-
tum tuus ille IESVS,
ipsius planè non atti-
git animam credulis
lancea, quæ ipsius a-

peruiit latus, sed tuã
vtique animam per-
transiuit, ipsius nimi-
rũ anima iam ibi non
erat, sed tua plane
inde nequibata uelli.

R. Tenebræ factæ
sunt, cum crucifiui-
sent Iesum Iudæi, &
circa horam nonam
exclamauit Iesus vo-
ce magna: Deus me-
us, vt quid dereliqui-
sti me? * & inclinato
capite emisit Spiritũ.

V. Quis tibi nunc
sensus, dum cernis
talia, Virgo? Et in-
clinato.

Benedictio. Christus
perpetuæ.

Lectio V.

Tuam ergo per-
transiuit ani-
mam vis doloris, vt
plusquàm martyrem
non immeritò prædi-
ceris,

cemus, in qua nimirum corporeæ sensum passionis excesserit cõpassionis effectus. Annon tibi plusquã gladius sermo ille, reuera pertransiens animam, & pertingens vsque ad diuisionem animæ, & spiritus, Mulier ecce filius, tuus? O commutationem? Ioãnes tibi pro Iesu traditur, seruus pro Domino, discipulus pro Magistro, filius Zebædei pro Filio Dei, homo purus pro Deo uero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret hæc auditio, quando & nostra, licet saxea, licet ferrea pectora sola recordatio scindit?

R. Passio Domini, *

ipsa eius Matrem carnali orbitate grauius percussam, vehementissimè contristauit.

¶. Ferrum lanceæ militaris latus quidem Saluatoris animam verò transiuit Virginis Matris. Ipsam eius Matrem.

Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio VI.

NON miremini, fratres, quòd Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miratur, qui non meminerit se audiuisse Paulum inter maxima gentium crimina memorantem, quòd sine affectione fuisset: Longè id fuit à Mariæ uisceribus longè sit à seruulis suis. Sed

for-

fortè quis dicat : Numquid non eum præscierat moriturum? & indubitanter. Numquid non sperabat continuò resurrecturum? & fideliter. Super hæc doluit Crucifixum, & vehemèter, alioquin quisnam tu frater, aut vnde tibi hæc sapientia; vt mireris plùs Mariam patientem, quàm Mariæ Filium patientem? ille etiam mori corpore potuit, ista commori corde non potuit? Fecit illud charitas, qua maiorem nemo habuit, fecit & hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit.

R. Quis mihi det te fratrem meum surgentem vbera matris

meæ, & inhærendo lateri tuo, vt sanguis tuus sanguinem meum tangat, & tergat: * Vt fons aquæ tuæ de scaturigine recti cordis, per venas boni operis, in finem æternæ felicitatis exiliat?

V. Filij tui de longè venient, & filia tuæ de latere surgent. Vt fons. Gloria Patri.

In 3. Noct. Ant.

Intenderunt arcum rem amaram, vt sagittent in occultis immaculatum.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam, cum deprecor à timore inimici eripe animam meam:

Protexisti me à conuentu malignantium:

tium : à multitudine
operantium iniqui-
tatem .

Quia exacuerunt
vt gladium linguas
suas: intenderunt ar-
cum rem amaram, vt
sagittent in occultis
immaculatum .

Subitò sagittabunt
eum, & nō timebunt
firmauerunt sibi ser-
monem nequam .

Narrauerunt , vt
absconderent laque-
os; dixerunt quis vi-
debit eos ?

Scrutati sunt ini-
quitates, defecerunt
scrutantes, scrutinio .

Accedet homo ad
cor altum : & exalta-
bitur Deus .

Sagittæ paruulo-
rum factæ sunt pla-
gæ eorum : & infir-
mate sunt contra eos
linguæ eorum .

Conturbati sunt
omnes qui videbant
eos , & timuit omnis
homo .

Et annunciaue-
runt opera Dei : &
facta eius intellexe-
runt .

Lætabitur iustus in
Domino, & sperabit
in eo, & laudabun-
tur omnes recti cor-
de .

Añã. Intenderunt
arcum rem amaram,
vt sagittent in ocul-
tis immaculatum .

Añã. Factus sum
sicut homo sine adiu-
torio, inter mortuos
liber .

Psalmus 87.

Domine Deus fa-
lutis meæ: in die
clamaui, & nocte co-
ram te .

Intret in conspectu
tuo

tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: & vita mea inferno appropinquauit.

Aestimatus sum cū descendentibus in lacum: factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber. Sicut vulnerati dormientes in sepulchris: quorum non es memor amplius & ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: in tenebrosis, & in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus; & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me: po-

fuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar: oculi mei languerunt præ inopia.

Clamaui ad te Domine tota die: expandi ad te manus meas.

Nunquid mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabunt, & confitebuntur tibi.

Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione.

Nunquid cognoscantur, in tenebris mirabilia tua: & iustitia tua in terra obliuionis.

Et ego ad te Domine clamaui; & manè oratio mea præueniet te. **Vt**

Vt quid Domine
repellis orationem
meam : auertis fa-
ciem tuam à me .

Pauper sum ego ,
& in laboribus à iu-
uentute mea : exalta-
tus autem , humiliat-
us sum , & contur-
batus .

In me transferunt
iræ tuæ : & terrores
tui conturbauerunt
me .

Circumdederunt
me sicut aqua tota
die : circumdederunt
me simul .

Elongasti à me
amicum , & proxi-
mum : & notos meos
à miseria .

Añã. Factus sum
sicut homo sine ad-
iutorio , inter mor-
tuos liber .

Añã. Repleuit me
amaritudine , ine-

briauit me absyn-
thio. *Psalm. 108.*

DEVS laudem
meam ne ta-
cueris : quia os pec-
catoris , & os dolosi
super me apertū est.

Locuti sunt ad-
uersum me lingua
dolosa : & sermoni-
bus odij circūdede-
runt me : & expu-
gnauerūt me gratis .

Pro eo vt me dili-
gerēt detrahebāt mi-
hi ego autem orabā .

Et posuerunt ad-
uersum me mala pro
bonis : & odium pro
dilectione mea .

Constituē super
eum peccatorem : &
diabolus stet à dex-
tris eius .

Cū iudicatur ,
exeat condemnatus :
& oratio eius fiat in
peccatum Fi-

Fiant dies eius pauci: & Episcopatum eius accipiat alter.

Fiāt filij eius orphani, & vxor eius vidua Nutātes transferantur filij eius: & mēdicent, & eijciantur de habitationibus suis.

Scrutetur s̄enerator omnem substantiam eius: diripiant alieni labores eius.

Non sit illi adiutor, nec sit, qui misereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitum, in generatione vna deleatur nomen eius.

In memoriā redeat iniquitas patrum eius: in conspectu Domini, & peccatū matris eius nō deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dispareat de terra

memoria eorum: pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, & compūctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum: & intrauit sicut aqua in interiora eius: & sicut oleū in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentū, quo operitur & sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi: apud Dominū; & qui

loquuntur mala ad-
uersus animā meam.

Et tu Domine Do-
mine, fac mecum
propter nomen tu-
um: quia suavis est
misericordia tua.

Libera me, quia ege-
nus & pauper ego sū
& cor meum contur-
batus est intra me.

Sicut umbra, cū
declinat, ablatu sū,
& excussus sum sicut
locustæ.

Genua mea infir-
mata sunt à ieiunio:
& caro mea immuta-
ta est propter oleum.

Et ego factus sum
opprobrium illis: vi-
derunt me, & moue-
runt capita sua.

Adiuua me, Domi-
ne Deus meus: sal-
uum me fac secun-
dum misericordiam
tuam;

Et sciant, quia ma-
nus tua hæc: & tu
Domine fecisti eam.

Maledicent illi, &
tu benedices, qui in-
surgunt in me, con-
fundantur: seruus
autē tuus lætabitur.

Induant, qui de-
trahūt mihi pudore;
& operiantur sicut
diploide confusione
sua.

Confitebor Domi-
no nimis in ore meo;
& in medio multo-
rum laudabo eum.

Quia astitit à dex-
tris pauperis: vt sal-
uam faceret à perse-
quentibus animam
meam.

Añā. Repleuit me a-
maritudine, inebria-
uit me absyntio.

ŷ. Deus vitam meā
annunciaui tibi.

✠.

R. Posuisti lachry-
mas meas in conspe-
ctu tuo, Pater noster.
Absolutio. A vincu-
lis.

V. Iube Domne.

Benedictio. Euan-
gelica lectio.

Lectio S. Euang. se-
cundum Ioannem.

Lectio VII. Cap. 19.

IN illo tempore:

Stabant iuxta

Crucē IESV Mater

eius, & Soror Matris

eius Maria Cleophe,

& Maria Magdalene.

Et reliqua Homilia.

S. Augustini Episc.

Tract. 119. in Ioan.

HÆC nimirum

est illa hora, de

qua IESVS aquam

conuersurus in vinū:

dixerat matri: Quid

mihi, & tibi est Mu-

lier nondum venit

hora mea, Hanc ita-

que horam prædixe-
rat, quæ tunc non-
dum venerat, in qua
deberet agnoscere,
moriturus; de qua
fuerat mortaliter na-
tus. Tunc ergò diui-
na facturus, non di-
uinitatis, sed infirmi-
tatis, Matrem velut
incognitam repelle-
bat. Nunc autem hu-
mana iam patiens, ex
qua fuerat factus ho-
mo, affectu commen-
dabat humano. Mor-
talis igitur insinua-
tur locus. Facit quod
faciendum admonet,
& exemplo suo suos
instruxit præceptor
bonus, ut à filiis pijs
impendatur cura pa-
rentibus: tanquam
lignum illud, ubi fixæ
erant mēbra morien-
tis etiā cathedra fue-
rit

rit magistri docētis.
R. Doleo super te Fi-
li mi IESV, decore
nimis, & amabilis su-
per amorē mulierū;
* sicut enim Mater v-
nicum diligit filium
ita ego te diligebam.
V. Deficit in dolore
vita mea, & anni mei
in gemitibus. Sicut
enim.

Benedictio. Cuius
festum colimus.

Lectio VIII.

EX hac sancta do-
ctrina didicerat
Paulus Apostolus,
quod docebat quan-
do dicebat: Si quis
autem suis, & maxi-
mè domesticis non
prouidet, fidem ne-
gavit, & est infideli
deterior. Quid au-
tem tam cuique do-
mesticum, quam pa-
rētes filijs; aut parē-

tibus filijs? Huius ita-
que saluberrimi præ-
cepti ipse Magister
Sanctorū de se ipso
constituebat exem-
plum, quando non
vt famulæ Deus, quā
creauerat, & rege-
bat, sed vt Matri ho-
mo, de qua creatus
fuerat, & quam re-
linquebat, alterum
pro se quodammo-
do filiū prouidebat.

R. Eia Mater fons
amoris, fac nos senti-
re vim doloris, vt te-
cum lugeam: * Et
Dominicæ Passionis
fructum sentiamus.

V. Et sicut Filius
tuus IESVS pro no-
bis mortuus est, & re-
surrexit, ita, & nos
cōmortui cum eodē
resurgamus. Et Do-
minicæ. Gloria. Et
Dominicæ. Be

Benedictio ad Societatem.

Lectio 9. dicitur de Homil. fer. curren.

Et dicitur Te Deū laudamus.

AD LAVDES:

Et per Horas Ant.

V Adam ad montes myrrhę, & ad collem thuris. Pf. Dominus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.*

Añā. Dilectus meus cādīdus, & rubicundus, coma capitis eius sicut purpura. Regi vīdīta canalib⁹

Añā. Quò abijt dilectus tuus ò pulcherrima Mulierum, quo dilectus tuus declinauit?

Añā. Fasciculus myrrhę Dilectus meus mihi, inter vbera mea commorabitur.

Añā. Fulcite me floribus, stīpate me malis, quia amore languēo.

Cap. Isaiā 53.

Q Vis credidit auditui, vt sup.

AD LAVDES.

Hymn.

Virgo Virginum præclara,

Mihi iam non sis amara;

Fac me tecum plangere.

Fac vt portem Christi mortem,

Passionis fac consortem,

Et plagas recolere.

Fac me plagis vulnerari,

Cruce hac inebriari,

Ob amorem Filij.

Flammis ne vras succensus.

Per

Per te Virgo sim
defensus,
In die Iudicij.
Christe! cūm sit hinc
exire,
Da per Matrem
me venire,
Ad palmam victo-
riæ.
Quando corpus mo-
rietur,
Fac vt animæ do-
netur,
Paradisi gloria.
Amen.
V. Ora pro nobis
Virgo dolorosissima
R. Vt digni effi-
ciamur promissioni-
bus Christi.
Ad Benedictus.
Añã. Cūm vidisset
IESVS Matrem stan-
tem iuxta Crucem,
& Discipulum quem
diligebat, dicit Ma-
tri suæ: Mulier, ecce
Filius tuus, Deinde

dicit Discipulo: Ecce
Mater tua.

Orat. Deus in cuius
Passione *vt sup. & sit
comm. Feria.*

*Hymni Horarum ter-
minabuntur per V.*
IESV, tibi sit gloria.

Ad primam Ant.

Vadam ad montem.
R. Breue Christe Fili
Dei viui miserere,
nobis.

V. Qui passus es pro
homine.

Ad Tertiam Ant.

Dilectus meus. *Cap.*
Quis credidit, *vt sup.*

R. Breue. posuit me.
Desolatā posuit me.

Tota die mœrore
confectam. Desolatā
Gloria Patri. V. Fa-
cies mea intumuit à
fletu.

R. Palpebræ meæ ca-
ligau erunt.

Ad

Ad Sextam Ant.

Quò abijt,

Cap. Is. 53. B.

Ipse vulneratus est
propter iniquitates
nostras, attritus
est propter scelera
nostra. Disciplina
pacis nostræ super
eum, & liuore eius
fanati fumus.

R. Breue. Facies mea

Intumuit a fletu.

Facies mea.

V. Et palpebræ meæ
caligauerunt. Intu-
muit. Gloria Patri.
Facies mea.

V. Deus vitam meã
annunciaui tibi.

R. Posui lachrymas
meas in conspectu
tuo.

Ad Nonam Ant.

Fulcite me floribus.

Cap. Is. 53. E.

Generatione me-
ius quis enarra-

bit? quia abscissus est
de terra uiuentium:
propter scelus popu-
li mei percussus eum.

R. Breue. Deus vitam
meã annunciaui tibi
Deus vitam meam.

V. Posuisti lachry-
mas meas in conspe-
ctu tuo.

Annunciaui. Glo-
ria Patri. Deus vitã
meam:

V. Ora pro nobis Vir-
go dolorosissima.

R. Vt digni efficia-
mur promissionibus
Christi.

In 2. Vesp. Ant.

Vadã ad montem?

Cum reliq; de Laud.

Psalm. Cap. Hymn. &

V. Vt sup. in primis

Vesp. ad Magnificat.

Añã. Cum vidisset

IESVS Matrem stã-

tem iuxta Crucem,

&

& Discipulū, quem diligebat, dicit Matri suæ, Mulier, ecce Filius tuus: Deinde dicit Discipulo; Ecce Mater tua. *Oratio.* De^o in cuius Passione, *vt sup. & sit cō. fer. in Missis verò votiuis potest dici sequens.*
Oratio.
Interueniat pro no-

bis, quæsumus Domine IESV Christe nunc & in hora mortis nostrę apud tuam clementiam Beata Virgo Maria Mater tua, cuius sacratissimam animam, in hora tuæ Passionis doloris gladius pertrāsiuit. Qui viuus, &c.

AD pias preces Serenissimæ ELEONORÆ Romanorum Imperatricis, Sanctissimo Domino nostro CLEMENTI PAPÆ X. pōrectas, supplicantis quatenus veluti, & in Italia, Regniq̃ue Hispaniarum concessum, id à benigna Sanctitatis Sux largitate Sacello Maiestatis Sux daretur iuris, vt in eodem, & quidem tota passim Germania Festiuitas Dolorum B. Mariæ Virginis cum proprio suo Officio, cuius initium est, *Vadam ad Montem Myrrha*, in Feria sexta Passionis, simul cum Plenaria Indulgentia in eodem die, & Sacello Maiestatis Sux Aulico à fidelibus requirenda, liceat celebrari, eadem Sanctitas Sua benignè inclinata ad petita vt suprà annuit atque concessit. Die 2. Martij 1674.

FRANCISCVS Episc. Portuens.
Card. Bran.

Gratis,

Bernardinus Cassalius, Sac. Rit. Congr. Sec.

P / 75 11

BIBLIOTECA
COMUNALE
TRENTO

TT

I-op

d

74

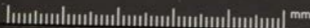
OFFICIUM

xrite

colorchecker

MSCPPCC0613

LIBRARY
BOSTON

SYNOPSIS OF THE HISTORY AND IMPROVEMENT
SUPERIORVM CONSENSV.